

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 14 ABRIL DE 2023 | Número 204

PÀG. 3 | BISBES CATALANS

“El gag de TV3 fereix la sensibilitat de moltes persones”

PÀG. 14 | ISLAM

Zakat al-Fitr, l'almoina perquè tothom pugui celebrar la fi del Ramadà

PÀG. 16 | ANTONI MATABOSCH

“L'ecumenisme és essencial per a la fe cristiana”

PÀG. 19 | PATRIMONI

El periple de la salvació de l'art català durant la Guerra Civil

PÀG. 22 | IQS

Com aplicar la pedagogia ignasiana en l'àmbit universitari?

“El terratrèmol a Síria també ens ha portat el regal de Déu: l'amor de les persones” | PÀG. 6

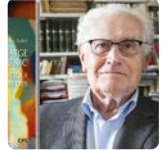
PÒRTIC

Felicitar la Pasqua des de Síria podria semblar un sense sentit. La Pasqua és esperança i resurrecció i, després del terratrèmol i la guerra que continua, podríem trobar gent desfeta i desesperançada. Res més lluny de la realitat. El marista George Sabé viu i expressa la Pasqua des de la seva missió a Alep. Una missió que, cal recordar aquests dies, beu d'una gran devoció a la Mare de Déu, i sense la qual la seva missió no s'entendria.

SUMARI

3 Actualitat

Els bisbes sobre el gag de TV3: "Fereix la sensibilitat de moltes persones"
"El terratrèmol a Síria també ens ha portat el regal de Déu: l'amor de les persones". Bona Pasqua!
Zakat al-Fitr, l'almoina per assegurar que tothom pugui celebrar la fi del Ramadà
Antoni Matabosch: "L'ecumenisme és essencial per a la fe cristiana"
El periple de la salvació de l'art català durant la Guerra Civil, en un llibre
Com aplicar la pedagogia ignasiana en l'àmbit universitari?

10 Panoràmica

Mare de Déu de la Pederàstia, per Jordi Llisterri

24 Recull de premsa

25 La setmana a les xarxes

Fotografia: TV3.

Els bisbes sobre el gag de TV3: “Fereix la sensibilitat de moltes persones”

Arran de la polèmica sorgida per un gag del programa ‘Està passant’ de TV3 sobre la Mare de Déu del Rocío, els bisbes de Catalunya han emès **un comunicat conjunt** aquest dimarts en què manifesten el seu rebuig davant d’aquesta paròdia. “Fereix la sensibilitat de moltes persones i, particularment, la de tots els creients”, diuen.

En la nota que ha publicat la Conferència Episcopal Tarraconense, els bisbes asseguren que la televisió pública “ha de respectar tota creença”. I ho ha de fer, diuen, “mantenint la neutralitat religiosa que li pertoca i respectant els sentiments dels creients”.

Els bisbes recalquen que, aquest tipus de gags, “ultrapassen el sentit de l’humor i la dignitat de la fe de les persones”. Especialment dels creients que, sota aquesta advocació, “guarden la seva fe i les seves tradicions religioses”.

D’altra banda, també aquest dimarts el president de la Generalitat, **Pere Aragonès**, ha mostrat el seu “respecte i consideració” per totes les religions i les persones que creuen en alguna. Després de la polèmica, Aragonès ha declinat

valorar les represàlies que es demanen contra la televisió pública. El president ha argumentat que no vol “entrar a alimentar la polèmica”, perquè ja no és sobre els límits de l’humor sobre religió, sinó que s’ha traslladat a una “dinàmica política”. El cap del Govern ha afegit que la religió és “important” per la vida de les persones que en processen alguna, i ha constatat que ell sempre s’ha mostrat respectuós amb el fet religiós.

PER A ALGUNES ENTITATS, EL GAG ÉS “UNA REPRESENTACIÓ ESCARNIDORA DELS SENTIMENTS RELIGIOSOS CRISTIANÒFOBA I ANDALUSÒFOBA”

La Fundació Espanyola d’Advocats Cristians ha presentat una denúncia contra els autors del gag humorístic. En concret, acusen el director i presentador del programa, **Toni Soler**, el copresentador, **Jair Domínguez**, i l’actriu **Judit Martín**, d’un delictes d’escarni contra els sentiments religiosos. Segons la denúncia, a la qual ha tingut accés l’ACN, es va fer una “representació escarnidora dels sentiments religiosos, cristianòfoba i andalusòfoba”.

En la denúncia, presentada al jutjat de Sant Feliu de Llobregat, per ser el que correspon a les instal·lacions de TV3 de Sant Joan Despí, s’inclouen diversos fragments de les frases que es van dir durant el gag i imatges del moment. Segons l’entitat denunciant, algunes de les frases eren clarament vexatòries i ofensives, sobretot les de contingut sexual. A més, la denúncia inclou les reaccions contràries de diversos polítics, sobretot d’Andalusia, i representants de l’Església, i el fet que Soler no s’hagi volgut disculpar.

La denúncia recorda que l’article 525.1 del Codi Penal castiga amb multes de 8 a 12 mesos els qui, “per ofendre els sentiments dels membres d’una confessió religiosa, facin públicament, de paraula, per escrit o mitjançant qualsevol tipus de document, escarni dels seus dogmes, creences, ritus o cerimònies, o vexin, també públicament, als qui els professen o practiquen”. També recorda que la jurisprudència del Tribunal Suprem estableix que l’escarni es pot definir com la “burla o mofa d’allò que es contradiu”, “una expressió de menyspreu grollera i insultant” o “befa tenaç que es fa amb el propòsit d’afrontar”. I els denunciants conclouen: “l’acte de befa o burla és clar i contumaç”.

De fet, l’escrit assegura que els tres protagonistes sabien la reacció que produiria el ‘gag’, “no buscaven la transmissió de cap missatge ni van efectuar cap crítica, protesta o acte reivindicatiu”.

La Federació d’Entitats Culturals Andalusos de Catalunya (FECAC) també va denunciar el gag i la Junta d’Andalusia va anunciar que presentaria una **queixa formal** a la Federació d’Organismes o Entitats de Ràdio i Televisió Autònoms (FORTA).

Una disfressa i un nino fent de Jesús

La **paròdia** del programa ‘Està passant’ de TV3 es va emetre el 4 d’abril i consistia en una entrevista a l’actriu Judit Martín disfressada com a Mare de Déu del Rocío, amb un nino que simbolitzava el nen Jesús i que va comptar amb diverses mofes sobre la vida sexual, la religiositat i l’accent andalusí.

● ÀLBUMS IL·LUSTRATS

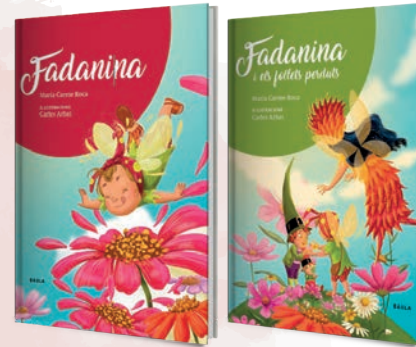
● FRUITES I VERDURES

● ALA DELTA SÈRIE TARONJA

● FADANINA

Una primavera plena de novetats per llegir

● ASTROGAMES

● ORIOL PELACANYES

Libres que fan lectors

BAULA

*George Sabé, germà marista,
en una videotrucada des de Síria,
dos mesos després dels terratrèmols.*

“El terratrèmol a Síria també ens ha portat el regal de Déu: l’amor de les persones”. Bona Pasqua!

Han passat 60 dies des que un terratrèmol de magnitud 7,8 en l’escala de Richter i milers de rèpliques van sacsejar Síria i Turquia. El primer va ser el 6 de febrer a la matinada i va deixar més de 55.000 víctimes mortals. Dos mesos després, malgrat que els mitjans n’hagin deixat de parlar, la situació dramàtica continua. I enmig de la desesperació arriba la Pasqua. “A Síria la intentarem viure com hem fet sempre”, explica el germà marista **George Sabé**. Hem pogut parlar amb ell a través d’una videotrucada des d’Alep, la seva ciutat natal. I malgrat la tristesa, assegura que el terratrèmol “també ha portat el regal de Déu: l’amor de les persones”.

Malgrat la crisi humanitària del país, els maristes de Síria volen viure la celebració de Pasqua amb pregàries, fent vida comunitària i amb moments personals i de reflexió. Aquest és el gran repte dels cristians de Síria: viure la Pasqua com un moment d’esperança i de llum. “Ho farem possible”, assegura Sabé.

Però, com es pot viure el relat de la Passió, que passa del patiment a la llum, en una situació com aquesta? “Necessitem acceptar que el que hem viscut forma part de la crucifixió de Je-

sús, però també de l'esperança de Maria", diu el marista. Explica que és necessari caminar com Jesús: "Portant la creu, però sense aturar-se en el moment de patiment". "Cal seguir caminant", hi afegeix.

"HEM D'ACTUAR JUNTS PERQUÈ LA COMUNITAT DONA FORCES I ET PERMET ACTUAR DE MANERA MÉS OBERTA I DINÀMICA"

Sabé va anar a l'escola marista d'Alep i explica que allà va sentir la seva vocació. Per fer el noviciat va viatjar fins a Balaguer, al Monestir de les Avellanes dels germans maristes. Allà coneix Europa i, especialment, Catalunya. Després de la seva etapa a les Avellanes, va estar a Bèlgica i, més tard, al Líban. El provincial el va nomenar superior de la regió del Líban i Síria, però el 2012, amb l'inici de la guerra a Síria, Sabé va demanar tornar a la seva comunitat d'Alep. "Ho vaig fer per poder ajudar i estar a prop de la meva població", assegura. "Si em preguntes com estic jo; estic cansat". El germà marista reconeix sentir-se esgotat per l'acompanyament

a les víctimes d'aquests dies. "Cal escoltar la gent, aportar esperança als joves i als infants i acompanyar-los d'una manera que els permeti sentir-se bé", diu. "I tot això fa que nosaltres ens sentim cansats i que tinguem por de no poder acompanyar totes aquestes necessitats".

De tots els neguits i de totes les conseqüències que ha portat aquesta situació, Sabé en destaca "la pèrdua de sentit". Què faré d'aquí a un any? Què passa si em quedo a Síria? Qui em pot assegurar que demà no hi haurà un altre terratrèmol? Per al marista, aquestes són "preguntes fortes, que evidencien una pèrdua de sentit i que no tenen resposta". "El sentit de l'Evangelí ens convida a demanar el pa de cada dia, però també necessitem organitzar-nos i planificar, encara que després ho deixem tot en les mans de Déu", conclou.

Sobre aquest futur, el germà marista explica que es tracta de viure el dia a dia: "No hi ha futur". "El més important és estar disposat a escoltar i respondre les necessitats". Parla de treballar conjuntament, com a comunitat, per construir un futur millor: "Hem d'actuar junts perquè la comunitat dona forces i et permet

actuar de manera més oberta i dinàmica". "Ho estem fent", assegura.

"ABANS D'OBRIRE LES PORTES, CALIA OBRIRE EL COR"

Els dos mesos després del terratrèmol han estat, per al germà marista, "la cresta de la desesperança". "És com si el desplaçament de la població, la guerra a diferents regions o la pobresa crònica no fos suficient", diu. I en subratlla la diferència: "La guerra es concentrava a un lloc, en un barri o ciutat; però el terratrèmol ha arribat per trencar-ho tot i tothom ha d'assumir-ne les conseqüències".

La situació dramàtica a Síria no comença el febrer del 2023 amb el terratrèmol. Al país es viu una guerra civil des del 2011. A Alep el conflicte armat va acabar el 2020, però de seguida va arribar la pandèmia de la Covid-19 que va portar unes greus conseqüències econòmiques. "Tot això ens ha fet ser encara més pobres, i ens ha convertit en una població que viu, majoritàriament, sota el nivell mínim de vida digne", diu Sabé.

"EL TERRATRÈMOL TÉ UN ALTRE ROSTRE: LA SOLIDARITAT ÉS UN REGAL I UN DO DE DÉU"

Explica que des del primer moment l'Església i les congregacions religioses van obrir les paròquies i les seves cases per acollir tothom: "Ho vam fer sense distinció, sense preguntar, sense posar cap impediment". "Però, abans d'obrir les portes, calia obrir el cor", diu. I és que, per George Sabé, acollir vol dir no pensar ni un segon amb els prejudicis o els mals pensaments. "La víctima és una persona humana i nosaltres tenim aquest deure", subratlla.

Les congregacions els van oferir tot el que van poder: menjar, llocs on dormir, mantes o estones de pau i tranquil·litat. Una ajuda que es va sumar a la de mesquites, escoles i d'altres institucions.

Després de diverses setmanes, la gent havia de "començar a viure la seva vida real". Un fet que

va costar, sobretot per les pors. El fet de viure com la resta ajuda a superar els neguits comuns, però, en aquell moment, calia fer un pas més: "Podem tornar i volem tornar". Per això les congregacions van animar als atesos a tornar a les seves cases, les seves feines i normalitzar la situació. "Si algú no podia tornar perquè havia perdut la casa, el vam ajudar a trobar-ne una", explica Sabé. També el govern va oferir centres d'acollida a la gent que no podia tornar.

En general, parla d'un moment de solidaritat "*ad intra i ad extra*" molt fort. "Aquest és l'altre rostre d'un terratrèmol", diu. "Pensem, a vegades, que qualsevol crisi és totalment negativa, però també ens pot aportar moments de gran obertura, solidaritat i regals", hi afegeix.

L'altra cara de la moneda parla precisament d'això. Sabé subratlla que el terratrèmol els ha ensenyat que la gent, coneguda o no, és solidària. Parla d'organitzacions catòliques, de persones, de mitjans de comunicació i d'entitats voluntàries. "Ens sentim ajudats i sostinguts econòmicament encara avui", diu.

"No podeu imaginar la quantitat de missatges que hem rebut de totes les parts del món de persones que no coneixíem", explica. Quan no et sents sol davant una situació apocalíptica, detalla Sabé, és quan pots dir "gràcies a Déu". Per a ell, és "un regal i un do" que avui segueix sent una realitat. Assegura que tots aquests missatges donen la força per continuar als maristes i a tota la gent que ajuda. I, a través d'ells, la força arriba a milers de famílies de Síria i del món.

Tots els articles de 'Com es viu la Setmana Santa', aquí:

La Rebotiga n.81. La polèmica

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem de la **polèmica** sobre el gag sobre la Verge del Rocío i dels límits de l'humor sobre les creences. A més repassem els **testimonis** que hem recollit durant la Setmana Santa. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete, Roger Vila-clara, Anna Guimerà i Jordi Llistერი**.

ESCOLTA
EL PODCAST

La Sagrada Família ofereix tallers i visites gratuïtes per celebrar Sant Jordi

La Sagrada Família es prepara per celebrar la diada de Sant Jordi, patró de Catalunya, i obre de nou les portes amb l'organització de diverses iniciatives per compartir aquesta festa tan significativa per a la cultura catalana. En aquest sentit, enguany la basílica oferirà una visita taller per al col·lectiu social Lloc de la Dona, una visita ciutadana fora de l'horari habitual, i el dia 23, per Sant Jordi, l'accés gratuït per als Jordis i Jordines de tot el món. A més, es decorarà el balcó del Jubé, on hi ha l'escultura de Sant Jordi, amb una creació artística realitzada per l'Associació Art-Teràpia Artenea.

SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

S'estrena als cinemes una pel·lícula basada en la vida de la fundadora de les Oblates

Si todas las puertas se cierran s'estrena aquest divendres 14 d'abril als cinemes. Un film, promogut per les Germanes Oblates del Santíssim Redemptor, i dirigit per Antonio Cuadri, que a Catalunya es podrà veure als multicines Gran Sarrià de Barcelona **del 14 al 20 d'abril**. *Si todas las puertas se cierran* explica la història de tres dones, separades aparentment en el temps i en l'espai, però que acaben confluint en el seu procés per trobar-se a si mateixes. Una d'elles és la fundadora de les Germanes Oblates, Antonia María d'Oviedo i Schönthal (1822-1898).

OBLATES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Mare de Déu de la Pederàstia

JORDI LLISTERRI
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran el titular, però és el resultat d'una dinàmica que ens acaba portant als extrems. Les xarxes socials en aquest sentit han fet molt de mal. Fa dies que parlem del gag a TV3 de la Mare de Déu del Rocío.

Hi ha el tema dels límits de l'humor i de la llibertat d'expressió. Com que és un criteri subjectiu, finalment els límits els posa cadascú segons la seva cosmovisió del món. Si les creences ja no formen part d'allò que és "sagrat", sinó que són una opinió més, se'n pot fer humor sense que qui el faci entengui perquè pot ferir profundament. Per això, ara ja no es fan bromes sobre

homosexuals, dones, discapacitats o gitanos. Per què ja no fan gràcia? No. Perquè encertadament s'ha convingut que és un tema "sagrat" i que fer-ne broma pot ofendre aquests col·lectius, encara que alhora diguem que la llibertat d'expressió no té límits.

En canvi, fer broma sobre les creences ja no es considera condemnable. Si ja no es comprèn perquè una visió del món on la devoció a una Mare de Déu o les creences pugui ser un element central de la vida, ja no es comprèn que determinades bromes sobrepassin els límits de l'humor.

Hi ha el tema del mal gust. Que encara és més subjectiu. I francament si la broma que se'ns acudeix fer sobre una Mare de Déu és que va més calenta que un mandril, com és l'eix del **polèmic gag**, ho trobo francament fluix. Sobre tot quan sempre s'ha acusat l'Església d'estar obsessionada amb el sexe i resulta que quan fem bromes sobre l'Església sempre hi hem de posar obsessivament el sexe. Per això personalment el gag no em va fer tanta gràcia com m'acostumen a fer els productes de la factoria del **Toni Soler**. Recordem una de les grans paròdies del cristianisme que ha produït la societat occidental, "La Vida de Brian". La sèrie d'impertinències que conté aquesta pel·lícula és de proporcions bíbliques i té poca necessitat de mediatitzar-ho amb graciets fàcils sobre la sexualitat. Aquí la seva genialitat.

RESULTA QUE QUAN FEM BROMES SOBRE L'ESGLÉSIA SEMPRE HI HEM DE POSAR OBSESSIVAMENT EL SEXE

Hi ha el tema de les reaccions al gag. Òbviament, si la polèmica ha tingut un llarg recorregut és per la seva mediatització politicoterritorial. De bromes de mal gust sobre religió i de verges pròpies i alienes, a TV3 se n'han fet a carretades. Precisament pel que hem comentat. Però aquest ha tingut una dimensió política, instrumentalitzada per representants institucionals de tot l'estat en campanya o per terminals de l'extrema dreta com Abogados cristianos (que simplement utilitzen el nom de Déu en va per finalitats ideològiques).

Cas a banda és **la reacció dels bisbes catalans**. Amb arguments més raonables i valorant la projecció que ha tingut el polèmic gag, també han criticat que es faci humor d'una manera que "fereix la sensibilitat de moltes persones". La nota és remarcable perquè la darrera que havien fet conjuntament els bisbes catalans sobre un tema d'actualitat era de fa **tres anys**. Crec que de fons hi ha més una gota que vessa el got pel tractament (o menysteniment) del fet religiós en els mitjans públics catalans que sobre el

gag en concret. Com s'ha recordat aquests dies, a TV3 s'han fet paròdies sobre les nostres maresdedeu sense tanta polèmica.

I hi ha el tema de la resposta. Ningú pot negar la genialitat del Toni Soler donant la volta al tema exigint disculpes a tots els qui han criticat el gag. En la **resposta de dimarts** a l'inici de l'Està Passant es pot veure que bàsicament la resposta està focalitzada en les crítiques polítiques. Ben jugat. I amb l'aclamació d'un públic favorable al plató.

Però la resposta a les crítiques sobre els límits de fer humor amb elements sagrats de les creences de la gent estava totalment fora de lloc. Ja ens va fer un avanç a les xarxes socials un dels coprotagonistes del gag, **Jair Domínguez** rebatia les crítiques dient que "reconec que tinc predilecció per fer mofa de sectes controlades per pederastes". Toni Soler s'hi reiterava en antena: "Exigim disculpes als bisbes catalans per preocupar-se més de l'humor de TV3 que de la pederàstia".

Sap greu que per respondre a un tema opinable sobre els límits de l'humor, s'hagi de recórrer a un tòpic que mitjans públics no han deixat d'utilitzar els darrers anys en els espais d'entreteniment. Que cada vegada que apareix la referència a l'Església, a un capellà o una escola cristiana, s'hagi de fer el *hibihi*, *hahaha* ximple insinuant la seva vinculació amb la pedofília.

ELS CRISTIANS NO SOM UN SECTA CONTROLADA PER PEDERASTES

Aquí el debat ja no és sobre el bon o mal gust i els límits de l'humor. Aquí s'està criminalitzant sistemàticament un col·lectiu. I d'aquesta

criminalització sistemàtica n'he vist poques queixes i polèmiques. Els cristians no som una secta controlada per pederastes. I, fent-ho millor o pitjor, si una institució ha afrontat els darrers anys el problema social de la pederàstia **ha estat l'Església**.

Fer broma amb símbols fonamentals del cristianisme com la Mare de Déu pot ser discutible. Segurament em pot ofendre menys si fem la broma des de l'estima a la devoció que si ho fem per ridiculitzar-la. Si ens en podem riure conjuntament. Per exemple, per això hem rigut molt a TV3 amb les paròdies sobre el procés. Perquè hi havia un marc comú de comprensió que ens permetia riure de nosaltres mateixos. Fins i tot contra nosaltres mateixos. Però que

per donar a resposta al debat sobre els límits de l'humor se'ns digui que som un club de pedòfils, és negar-nos el dret a discutir o criticar. És anticlericalisme.

L'humor només pot ser un element indispensable per la crítica social si se'l pot criticar. I la resposta no pot ser advocar la Mare de Déu de la Pederàstia. Un "tu calla". Una resposta que sí que hauria d'ofendre a tothom.

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen el Concurs Joves i Mobilitat, que arriba a la 16a edició

Sota l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya; el RACC, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, convoca la 16a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat'.

La temàtica d'aquesta edició, 'Les bicicletes, els joves i les noves mobilitats', té l'objectiu de posar en valor el fet d'anar en bicicleta i la seva projecció com a mitjà de transport sostenible i saludable. L'ús de la bicicleta ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però encara no és un mitjà massiu i cal integrar-lo amb seguretat per al conjunt dels usuaris. Per això, l'objectiu del concurs és impulsar els joves perquè reflexionin sobre la millor manera de fer un lloc a la bicicleta en la mobilitat quotidiana.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau Mitjà d'entre 12 i 18 anys, així com nois i noies d'aquesta edat que siguin membres de casals de joves o centres de lleure catalans, així com alumnes d'itineraris formatius específics (IFE). Els participants poden presentar els seus treballs a les categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària.

A més, la 16a edició del concurs premiarà, per tercer any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement de les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat o d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, l'alumnat ha de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat abans del 16 d'abril de 2023. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

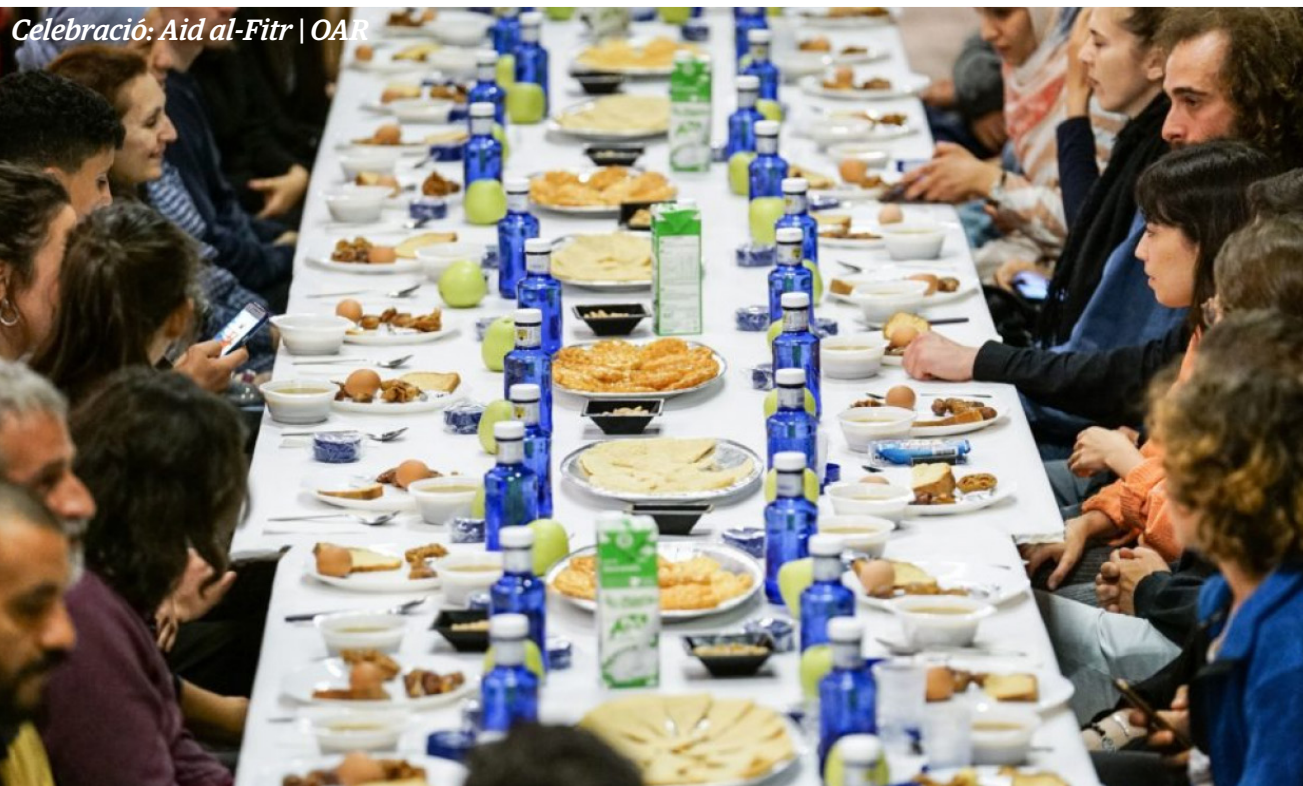
El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat i amb diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de prop de 22.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre

la mobilitat en gairebé 14.000 treballs relacionats amb la temàtica que han de treballar.

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2008 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat. | **AMB EL SUPORT DEL RACC**

Celebració: Aid al-Fitr | OAR

Zakat al-Fitr, l'almoina per assegurar que tothom pugui celebrar la fi del Ramadà

“L'objectiu del Zakat al-Fitr és que a ningú li falti res per celebrar la festa de fi del Ramadà en condicions”. El president de la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya (UCIDCAT), **Mohamed El Ghaidouni**, parla de la importància de l'almoina obligatòria que aporten totes les persones que celebren el Ramadà. És una manera de mostrar solidaritat envers els més vulnerables de la comunitat perquè puguin celebrar l'Aid al-Fitr, la celebració que marca la fi del mes sagrat del Ramadà, amb dignitat i alegria. Per la comunitat musulmana també és una manera de purificar a la persona que fa aquesta donació.

El Zakat al-Fitr és una quantitat fixa de diners, aliments o altres béns que s'ha d'aportar. El Ghaidouni explica que aquest any la Comissió Islàmica d'Espanya ha calculat un mínim de 5 euros per persona. Normalment, sol ser equivalent a l'aliment bàsic local, com ara blat o arròs. “Aquests cinc euros són el valor de partida, després cada persona ha de fer una mitjana del que gasta per trencar el dejú”, aclareix El Ghaidouni.

Aquesta aportació es distribueix a les persones necessitades, com ara els pobres, els necessari-

tats, els orfes o els altres membres vulnerables de la comunitat musulmana. La primera opció és que la mateixa família l'entregui a les persones més properes que coneguin. "L'ideal és que el Zakat al-Fitr es tregui del lloc on resideix la persona, per tant, hi ha membres que ja coneixen a qui li poden entregar", afegeix el president de la UCIDCAT. En el cas que no hi hagi persones desfavorides al voltant es pot donar a través d'organitzacions benèfiques que es dediquen a aquesta tasca.

"SI DURANT AQUEST MES LA PERSONA HA COMÈS ALGUN ERROR L'ALMOINA COMPLETA I REPARA LES POSSIBLES EQUIVOCACIONS"

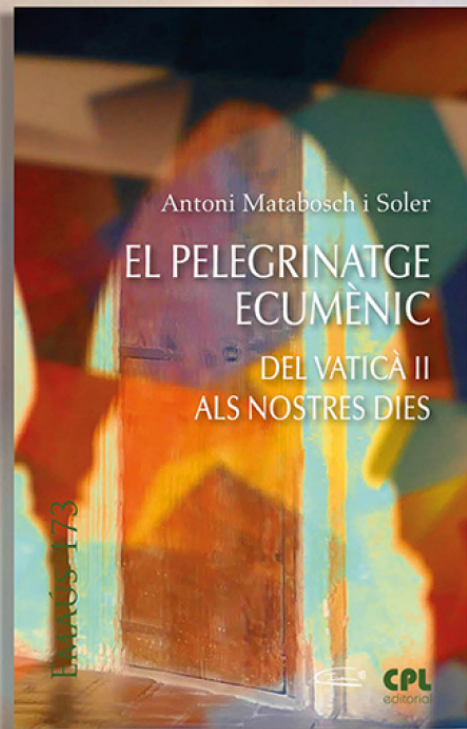
Una donació obligatòria

Tots els musulmans adults i capaços econòmicament que hagin completat el dejuni del Ramadà estan obligats a pagar el Zakat al-Fitr. És una obligació per a cada cap de família proporcionar aquesta donació per si mateix i pels membres dependents de la seva família. Aquesta pràctica forma part dels cinc pilars de l'Islam, que són els deures fonamentals que tot musulmà ha de complir. En els casos en què les persones no poden fer el dejuni durant el mes del Ramadà, donar el Zakat al-Fitr també pot ser una opció. Si alguna persona pateix problemes de salut, marxa de viatge o té altres raons vàlides pot fer aquesta donació per cada dia que no fa el Ramadà. En aquesta línia, l'aportació econòmica també té un caràcter de purificació espiritual. "Si durant aquest mes la persona ha

comès algun error l'almoina completa i repara les possibles equivocacions", contextualitza El Ghaidouni. Per tant, la doble finalitat del Zakat al-Fitr és purificar a la persona que dejuna i ajudar a aquells que estan necessitats.

Tothom ha de celebrar "en condicions"

L'Aid al-Fitr és una celebració que marca la fi del mes sagrat del Ramadà, una ocasió important per als musulmans i se celebra amb pregàries, celebracions comunitàries, àpats festius, regals i actes d'amor i solidaritat. Per tant, el Zakat al-Fitr ha d'arribar abans perquè les famílies desfavorides puguin utilitzar-lo per festejar aquell dia. "Tots han de poder celebrar-ho en condicions", conclou El Ghaidouni.

Fotografia: CPL.

Antoni Matabosch: “L’ecumenisme és essencial per a la fe cristiana”

El pelegrinatge ecumènic. Del vaticà II als nostres dies és el nou llibre del capellà, teòleg i professor emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya, **Antoni Matabosch**. Una síntesi sobre l’evolució de l’ecumenisme que **s’ha presentat** aquest dijous 13 d’abril al Seminari Conciliar de Barcelona.

El llibre, editat per CPL i que es divideix en sis capítols, se centra en l’evolució de les aportacions a l’ecumenisme del Consell Mundial d’Esglésies i de l’Església Catòlica, des del Concili Vaticà II a l’actualitat. L’obra defineix en la introducció l’ecumenisme, però també relata les perspectives ecumèniques de cara el futur.

La nova publicació de Matabosch té la intenció d’explicar “com l’ecumenisme és essencial per a la fe cristiana”, afirma l’autor. Matabosch defineix l’ecumenisme com un “pelegrinatge a la recerca de la unitat de la religió cristiana”. “És un dels manaments de crist, hem d’estar units”, hi afegeix.

França, Alemanya o Estats Units són exemples de països que han anat progressant en la unió i convivència dels cristians. En canvi, a

Catalunya és un tema que, segons Matabosch, segueix costant: “Aquí no té tanta força l’ecumenisme perquè no se li ha donat tanta importància”.

**“EN AQUESTS ÚLTIMS 60 ANYS
L’ECUMENISME HA AVANÇAT MÉS
QUE EN ELS 1.500 ANTERIORS”**

Tot i això, l’autor destaca que Catalunya té l’oportunitat de donar-li una empenta a l’ecu-

menisme: “Els últims 40 anys hi ha hagut un gran creixement d’altres cristians no catòlics al nostre país, això ens ha donat l’oportunitat de treballar-ho”. Molt d’aquest creixement ha estat causat per migracions, i la llengua ha dificultat en molts casos la unitat de les celebracions.

A nivell global, l’autor segueix destacant la importància que té tot el treball fet des dels últims anys: “En aquests últims 60 anys s’ha avançat més que en els 1.500 anteriors en el que hi ha hagut baralles o separacions”. Matabosch afirma que “s’ha treballat molt per anar a favor de la unitat”.

Un treball ingent que ara Antoni Matabosch recull en un llibre divulgatiu, que servirà, explica, “perquè més gent pugui entendre quin servei té l’ecumenisme”.

ANNA GUIMERÀ -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a ‘Llista Catalunya Religió’.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

El Clot recupera la Passió: "Toca veure la història des del punt de vista de les dones"

Després de més de 20 anys, la Comunitat Cristiana Sant Pere Claver del Clot, a Barcelona, recupera la representació de la Passió. I ho fa amb una nova obra i amb una nova mirada: les dones com a protagonistes de la història. Apassionades és el títol de la peça teatral que ha escrit **Judit Vilaclara** i que explora les vivències de les dones que van acompanyar **Jesús** en la seva mort. La representació serà aquest dissabte 15 d'abril al teatre de l'Escola del Clot. "Toca veure i revisar la història i les històries des d'altres punts de vista", assegura Judit Vilaclara, qui s'encarrega de la direcció teatral.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fe i humor

La fe cristiana és una cosa seriosa, molt seriosa. Per als creients, la fe dona sentit a la nostra vida. Ens ensenya que no hem estat llançats a l'existència o que no som simples fruits de l'atzar còsmic. La fe en Jesucrist ens diu que tots nosaltres som criatures volgudes i estimades per Déu, que tenim en ell el nostre origen i en ell el nostre destí. Creure ens empeny a viure segons aquell manament que Jesús ens va deixar: "Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat". El seguiment de Jesús ens condueix finalment cap a la plenitud de la vida eterna que creiem que hi ha més enllà del nostre caminar terrenal.

BERNAT JULIOL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Crida de Sor Lucía Caram a les comunitats cristianes per construir un hospital a Ucraïna

La Fundació del Convent de Santa Clara, liderada per **Lucía Caram**, i Missatgers per la Pau han fet pública **una carta de petició d'ajuda** a les comunitats religioses, parròquies, escoles i diòcesis per construir un hospital de campanya a Ucraïna per atendre els ferits de guerra. Aquest projecte tindrà un cost de 2 milions d'euros, i és per això "que estan buscant arreu recursos per poder-ho aconseguir, ja que es tracta de salvar vides", afirmen. L'hospital de campanya és una necessitat que demanen els ferits des d'Ucraïna.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural.

El periple de la salvació de l'art català durant la Guerra Civil, en un llibre

Gairebé una vintena d'investigadors han col·laborat per detallar en un llibre el viacrucis que va patir l'art català en esclatar la Guerra Civil. *El patrimoni artístic català durant la Guerra Civil Espanyola: itineràncies, destruccions, salvaments* és, a més d'un estudi, un homenatge a totes aquelles persones que van fer possible la salvaguarda del patrimoni, majoritàriament religiosos, que ha pogut arribar fins als nostres dies.

El llibre, publicat pel Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya, ofereix una panoràmica de la preservació i la destrucció del patrimoni del país durant la Guerra Civil. Tal com afirma **Vicenç Villatoro** a la presentació "els que s'hi van enfrontar (a la destrucció) creien que l'art tenia un valor en si més enllà de l'ús ideològic". I és que, aquells dies, l'incendi de la majoria de temples del país es va convertir en símbol de la revolució proletària.

A més d'homenatjar aquells qui van protegir el patrimoni artístic català, la publicació també elogia els qui ho van procurar. És el cas de Pompeu Fabra, que establert aquells dies a Sant Pere de Vilamajor va intentar evitar -sense èxit- la crema de l'església parroquial.

El patrimoni artístic català durant la Guerra Civil Espanyola recull aportacions sobre Lleida, el Pirineu, les Terres de l'Ebre, Tarragona, Reus i Poblet, Solsona, Manresa, Sabadell i Terrassa, Mataró, Granollers, Vic, Girona i Barcelona. Una compilació d'estudis ben completa, però que no és total perquè hi ha territoris o zones que encara queden per estudiar. Així, esdevé una porta oberta a noves investigacions seguint la traça marcada. I és que com es reflecteix al llibre, a cada territori la salvaguarda de l'art va ser diferent, els processos, les persones i el resultat. Per aquest motiu els capítols del llibre estan organitzats territorialment.

LA PUBLICACIÓ DEL MEMORIAL
DEMOCRÀTIC DE LA GENERALITAT
ÉS UNA PORTA OBERTA A NOVES
INVESTIGACIONS SOBRE
EL PATRIMONI ARTÍSTIC
A TOTA CATALUNYA

L'edició, emmarcada dins la *Col·lecció Referents*, ha estat a cura de **Joaquim Nadal**, actual conseller de Recerca i Universitats, llavors director

de l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural; i de la historiadora **Mireia Capdevila**, coordinadora de l'Arxiu Històric de la Fundació Carles Pi i Sunyer. Publicat pel Memorial Democràtic de la Generalitat, és una realitat gràcies també al Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i transparència, a l'Institut Català de Recerca del Patrimoni Cultural (ICRPC) al Museu Nacional d'Art de Catalunya i la Fundació Carles Pi i Sunyer.

En la seva elaboració hi han participat **Carmen Berlabé, Urgell Duró, Clara Arbués, Albert Curto, Jaume Massó, Carles Freixes, Àngels Casanovas, Patxi Ocio, Joan Bosch, Francesc Miralpeix, Glòria Fusté, Marc Guàrdia, Irene Abril, David Cao, Gemma Domènech, Yolanda Pérez, Carme Aixalà, Jordi Ramos i Eduard Caballé**.

Primer una exposició, després un simposi i, finalment, un llibre

Els orígens d'aquesta publicació els devem ara fa un any, quan al 14 febrer de 2022 el Museu Nacional d'Art de Catalunya va acollir el simposi **'Destrucció, salvament i itinerància de**

l'art a Catalunya (1936-1939)' que va unir investigadors de referència de cada àrea geogràfica. Aquest simposi no venia sol sinó que es va organitzar en el marc de l'exposició **'Museu en perill! Salvaguarda i endreça de l'art català durant la Guerra Civil'**, que inaugurada el juliol de 2021, va ser visitable fins al febrer del 2022. Amb tot, el llibre, tanca el cercle i uneix els estudis que arreu del país han fet diferents investigadors sobre el viacrucis que va patir el nostre art en esclatar la Guerra Civil.

El simposi de febrer de 2022 va posar en comú els moviments de l'art català a tot el que es va veure traslladat, salvat o destruït des dels dies posteriors al 18 de juliol emmarcat en la duplicitat de poders entre els Comitès Antifeixistes i les institucions, que van quedar subordinades i limitades en els seus poders. Els atacs cap a l'art i el patrimoni dels revolucionaris va comportar alhora, una eminent reacció de protecció i salvaguarda fulminant, i l'art salvat es va concentrar en diversos dipòsits que culminarien en el Museu del Palau Nacional de Montjuïc.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Com aplicar la pedagogia ignasiana en l'àmbit universitari?

Divendres migdia a la universitat. Probablement, els estudiants ja són fora cap a casa, en el bar de la cantonada amb alguns companys o alguns hi entren per fer les classes de la tarda. A l'**Institut Químic Sarrià** -IQS- la sala blava acull una trentena de persones. Són professors associats, catedràtics, personal d'administració i serveis. Formen part, la gran majoria, de la **Comunitat IQS**, un espai de trobada de les persones treballadores d'IQS per fer pròpia la missió de la Companyia de Jesús. Una iniciativa lliure, dirigida a tot el personal de la casa, i amb propostes que ajudin a aprofundir més en la relació fe i vida.

Els acompanyen en una sessió de Divendres Loyola. Aquell divendres han convidat a xerrar el rector de la universitat de Deusto, el jesuïta **José María Guibert**, per parlar sobre pedagogia ignasiana. Dues hores en què s'escoltarà, es dinarà, s'interactuarà i es farà visible la missió comuna de la universitat, amb l'objectiu, expliquen els organitzadors, "de cohesionar la missió a banda de les classes universitàries".

Guibert comença fort. Reconeix que sovint els Jesuïtes són coneguts pels Exercicis Espi-

rituals d'**Ignasi de Loyola**, però ell reivindica quelcom més. Guibert és estudiós i apassionat de la pedagogia ignasiana, "un món més enllà dels Exercicis des dels darrers cinquanta anys" que "marca el caràcter propi de tot l'ambient jesuític".

I quins són els principis de la pedagogia ignasiana? Guibert relata com alguns dels elements claus de la pedagogia ignasiana són i haurien de ser presents a l'educació, i també a l'àmbit universitari. L'educació des de la perspectiva ignasiana ajuda a l'altre, pensa en el bé comú, també remarca estudiar per caritat, per la sola satisfacció d'aprendre; aquella idea ignasiana de "fer el bé per moure el món". Són conceptes d'avui, explica Guibert, "que ja es parlaven fa cinc segles".

A Deusto, per exemple, fa anys que apliquen la pedagogia ignasiana a la universitat. Com? El rector explica com cada assignatura ha de dedicar hores a l'experiència, al context reflexiu, o a l'experimentació activa. També en les assignatures transversals i específiques. El segell de la universitat, reconeix, "és l'autoconeixement, l'ètica, la responsabilitat social, la preocupació pel medi ambient, la transcendència". Elements que s'han de treballar, afirma, amb crèdits acadèmics agrupant la innovació i la docència al costat d'activitats de la universitat de caràcter més social i solidari.

A Deusto, per exemple, compten amb el campus social. Una iniciativa que aglutina activitats que es realitzen amb institucions externes que treballen la solidaritat. La clau és el canvi

de mentalitat i començar a pensar en què fa falta a la societat i en què podem ajudar nosaltres com a universitat. "Hem passat de demanar a les empreses que ens agafin un alumne nostre a demanar nosaltres a les empreses què necessita la societat".

Cal institucionalitzar les activitats de tota la universitat que ja es fan per separat, i cal, reivindica, "involucrar tota la comunitat universitària i institucionalitzar l'aplicació del servei". Cal sentir-se, diu, "implicat en la missió, més que conèixer la missió". Dedicar temps a construir comunitat. Com es mesura el ser jesuïta avui?, es qüestiona Guibert. "Cal saber què fem, com ho fem i cap a on anem".

El Papa confia a un amic:
"Vaig arribar inconscient
a l'hospital. Unes hores més,
i no ho hauria pogut explicar"

DC, 12/04/2023 | ABC

**La comunitat islàmica obre
al Solsonès el desdejuní de dissabte**
DJ, 13/04/2023 | REGIÓ 7

**Sor Lucía Caram apropa als
terrassencs l'ajuda humanitària
realitzada aquest any a la guerra
d'Ucraïna**

DJ, 13/04/2023 | TERRASSADIGITAL

**Clonen el primer dels quatre
sepulcres dels comtes d'Urgell,
que són al Metropolitan de Nova York**
DJ, 13/04/2023 | TV3

**Teresa Forcades, inhabilitada 18
mesos pel Col·legi de Metges
per defensar el clorid de sodi**

DV, 14/04/2023 | CCMA

**Més de 300 persones han participat
de l'Aplec de Foix que ha recuperat
la plena normalitat**

DV, 14/04/2023 | RTV VILAFRANCA

**Trobada d'un retaule d'Olzinelles
donat per cremat a la guerra**

DV, 14/04/2023 | NACIÓ DIGITAL

**L'Espluga de Francolí inicia una
campanya per recuperar part
de l'ermita**

DV, 14/04/2023 | TORNAVEU

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT. Des d'avui i fins al 23 d'abril el barri de la Sagrada Família està de Festa Major!

Traducir Tweet

10:26 · 14 abr. 23 · 2.723 Visualizaciones

Abadía de Montserrat
@montserratinfo

Saps que a l'Escolania de #Montserrat encara hi ha places disponibles per al curs 2023-24?

246 reproducciones

21:56 · 11 abr. 23 · 591 Visualizaciones

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Diumenge acollim a @FEDACVic La Trobada de la @fpcasaldàliga. La jornada girarà al voltant de la petjada de #PereCasaldàliga en l'educació i la #transformaciósocial.

Pere Casaldàliga, un dels #inspiradorsFEDAC en el nostre projecte #vuixdemà amb voluntat transformadora. ❤️💚

Traducir Tweet

10:17 · 13 abr. 23 · 230 Visualizaciones

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarrés

📖 El 18 d'abril vine a la presentació de dos llibres de membres de la comunitat Alumni de la Facultat @Fundperetarrés - @uramonllit!

"La mirada horitzontal", de David Vázquez, i "Una presó educadora", de Jordi Enjuanes i Yanina Díaz.
👉 Inscriu-t'hi!

peretarrés.org
Presentació llibres Alumni

13:43 · 14 abr. 23 · 87 Visualizaciones

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

📖 "L'atenció plena rebaixa la intensitat dels conflictes a l'aula". Això és el que expliquen els promotors d' #EscolaAtenta de les escoles Vedruna, que avui s'han trobat a Vic vedrunacatalunya.cat/atencio-plena...

Traducir Tweet

20:08 · 13 abr. 23 · 522 Visualizaciones

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

#SetxPau | Aquesta tarda ens trobem amb el voluntariat que formarà part de l'equip d'organització de la Setmana per la Pau – Arcadi Oliveres 2023! Esperem que preparar aquest esdeveniment els faci tanta il·lusió com a nosaltres!

Traducir Tweet

10:00 · 14 abr. 23 · 136 Visualizaciones

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Esperança en temps líquids. Pregó Pasqual a @Blanquerna amb Josep Otón.

Traducir Tweet

23:17 · 12 abr. 23 · 520 Visualizaciones

Sant Joan de Déu CAT
@OHSantJoandeDeu

San Joan de Déu ha realitzat més de 24 milions d'actes assistencials a través dels seus 412 centres a tot el món. Darrere d'aquesta xifra, hi ha un equip humà excepcional de més de 65.000 professionals, 17,492 dels quals treballen a l'@OHSanJuanedeDios.

Traducir Tweet

sjd.es
L'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu realitza més de 24 milions d'actes assist...

9:38 · 14 abr. 23 · 244 Visualizaciones

Libreria Claret
@LibreriaClaret

El dia 11 d'abril de 1963 es feia pública la vuitena enciclica de Joan XXIII, la Pacem in terris. Una enciclica sobre la #pau. Trobeu-la aquí bit.ly/3UvQmPC

Traducir Tweet

10:41 · 13 abr. 23 · 42 Visualizaciones

Jesuïtes Catalunya
@jesuïtescat

La @ComunitatClot acollirà el proper dia 15 d'abril una representació de la Passió. Serà amb una adaptació de la Passió. Serà amb una adaptació que posa les dones com a protagonistes de la història. ow.ly/RpNF50NwZKs

Traducir Tweet

18:04 · 06 abr. 23 · 354 Visualizaciones

CPL Editorial
@CPLeditorial

Ahir vam presentar "El pelegrinatge ecumènic" del Dr. Matabosch. [Català bit.ly/3L0sJ5w](https://bit.ly/3L0sJ5w) [Castellà bit.ly/3mx4Ysm](https://bit.ly/3mx4Ysm) [+!Podeu recuperar l'acte bit.ly/3MGXhKK!](https://bit.ly/3MGXhKK)

També veure les fotos d'Eduard Santos - ISCREB (@iscreb) bit.ly/43Alp7S

Traducir Tweet

13:24 · 14 abr. 23 · 30 Visualizaciones

Maristes en xarxa
@maristesenxarxa

Avui acompanyem a Jesús en el camí de la creu. Ho fem en comunitat, vivint la creu de Jesús i la nostra relació amb les creus del món. #PasquaVellanes2023 #AmbCrisTransformat @MaristesCat

Traducir Tweet

14:42 · 07 abr. 23 · 544 Visualizaciones

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Anna Robert, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Amb el suport de:

